

Spørgsmål i henhold til § 36, stk. 2 i Forretningsorden for Inatsisartut om, hvad Naalakkersuisut mener om misvisende grænsedragninger om forskellige fredningsområder, som i kraft af indlandsisens tilbagetrækning er vanskelig at gennemskue?

(Medlem af Inatsisartut, Jacob, Skade, Kattusseqatigiit Partiiat)

Svarnotat

(Medlem af Naalakkersuisut for Indenrigsanliggender, Natur og Miljø)

Naalakkersuisut fortolker spørgsmålet som, hvorvidt indlandsisens tilbagetrækning gør afgrænsningen af fredede områder svær at vurdere i naturen, samt at eksisterende grænsedragninger gør det problematisk for fangere at finde nødhavn.

Indledningsvist ønsker Naalakkersuisut at bemærke, at man ved udpegningen af fredede områder er sig meget bevidst om at grænsedragninger skal være let genkendelige i naturen, ved f. eks. at følge kyststrækninger, fjeldrygge, vandløb, søer, øer eller andre tydelige fysiske strukturer. Det er vigtigt at undgå situationer hvor fangere og andre utilsigtet udfører aktiviteter i fredede områder som ikke er tilladt. Afgrænsningen af fredede områder kan ses af alle, med mulighed dertil, på Selvstyrets GIS-plattform for arealplanlægning, www.nunagis.gl.

I forhold til indlandsisens tilbagetrækning og dennes betydning for grænsedragningen kan det oplyses, at der i Grønland findes 4 fredede områder, der inkluderer eller grænser op til indlandsisen; Nationalparken i Nordøstgrønland, Naturrestatet i

- Melville Bugt,
- Ilulissat Isfjord, og
- Austmannadalen.

For de tre førstnævnte går grænsen mange kilometer fra iskanten, så det må anses for usandsynligt at blive et problem med utydelig grænsedragning i nær fremtid på grund af ændringer i indlandsisens udbredelse.

Naalakkersuisut følger løbende udviklingen og iværksætter relevante initiativer når dette skønnes relevant. For det fjerde område følger grænsen iskanten (§ 2, stk. 2 i Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 23 af 14. juli 2008 om fredning af Austmannadalen). Det vil sige, at grænsen ikke ligger fast, men flytter sig i forhold til isens udbredelse og dermed ikke vil give anledning til utydelig grænsetrækning.

Det eneste fredede område, hvor der er forbud mod sejlads i forbindelse med fangstaktiviteter, er Naturrestatet i Melville Bugt. Her findes en fredningszone, hvor jagt på narhval er forbudt.

Det er dog tilladt for fangere, at søge nødhavn i hele området såfremt vind- og vejrforhold skulle nødvendiggøre dette (§ 4, stk. 1 i Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 21 af 17. maj 1989 om naturrestatet i Melville Bugt). Isens tilbagetrækning skulle således ikke påvirke fangerens muligheder for at søge nødhavn, som anført i baggrunden for spørgsmålet.

Naalakkersuisut skal afslutningsvist oplyse at Melville Bugt fredningsbekendtgørelsen er under revision, og at der i udkastet er inkluderet en ændring af grænsedragningen, der gør det muligt at sejle noget tættere på kysten og dermed forbedre sikkerhedsforholdene i forbindelse med sejlads i området og mellem Kullorsuaq og Savissivik. Den reviderede bekendtgørelse er i intern høring i Selvstyret, hvorefter den skal igennem ekstern høringsproces før endelig vedtagelse.